

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/160/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203734
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Miroslava Šeptáka, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Yvetty Dzugasovej, v právnej veci navrhovateľa: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, adresa na doručovanie: Agentúra Žilina, Uhoľná č.1, Žilina, proti odporcovi: I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom K. T., C. č. XXXX/X-XX, o zaplatenie 89,97 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/97/2014-66 zo dňa 15. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/97/2014-66 zo dňa 15. decembra 2014 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 89,97 Eur s 5,5% ročným úrokom z omeškania za obdobie od 2.7.2013 až do jej zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 16,50 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu poisťnej zmluvy pre kapitálové životné poistenie - D6 príjmový život s dodatkom k nej z toho istého dňa. Hlavným poistením v zmysle nej bolo poistenie pre prípad dožitia poisteného s výplatom poisťnej sumy 1.600,- Eur. Za toto poistenie bolo určené priamo v zmluve ako odplata poisťné v sume 22,03 Eur mesačne. Doba trvania poistenia bola dojednaná na 42 rokov so začiatkom poistenia od 1.4.2013. V zmysle Dodatku k zmluve došlo k dojednaniu pripoistení, a to: dočasného pripoistenia pre prípad smrti (SA 1) na poisťnú sumu 3.000,- Eur za poisťné 2,04 Eur mesačne, trvalých následkov úrazu s progresívnym plnením (TN 2) na poisťnú sumu 3.000,- Eur za poisťné 1,05 Eur mesačne, času nevyhnutného liečenia úrazu (LU 1) na poisťnú sumu 3.500,- Eur za poisťné 4,20 Eur mesačne, oslobodenia od platenia v prípade smrti alebo invalidity (OI 1) na poisťnú sumu 1,32 Eur mesačne, pripoistenia spolu v sume poisťného 7,9643 Eur mesačne. Celkovo poisťné v zmysle poisťnej zmluvy činilo 29,99 Eur mesačne. Nebolo sporné, že zmluvu i dodatok k nej odporca vlastnoručne podpísal. Uvedené zmluvné dokumenty nepredstavujú len (ako to tvrdil odporca) návrh na uzavretie poisťnej zmluvy, ale riadne uzavretú zmluvu s dodatkom k nej, ktorá bola medzi účastníkmi uzavretá 16.3.2013, keď navrhovateľ konal prostredníctvom svojej vtedajšej zamestnankyne C. V.. Súd nezistil, že by mal byť odporca pri uzatváraní zmluvy uvedený niekým (zrejme pracovníkom navrhovateľa) do omylu. Zo zmluvy a jej dodatku je zrejmé, čo bolo predmetom poistenia, celková výška mesačného poisťného a z čoho - akých dielčích položiek pozostáva. Súd nezistil, že by daná zmluva, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, mala obsahovať nejaké nepriateľné podmienky, pričom zmluvné podmienky týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a ceny za toto plnenie vo forme dojednaného poisťného sú v zmluve a dodatku k nej vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Na otázke platnosti uzavretia predmetnej zmluvy nič nemení to, že

vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by odporcovi bola doručená od navrhovateľa poisťka (§ 791 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ako písomné potvrdenie o jej uzavretí, o ktorom navrhovateľ tvrdil, že ho odporcovi zasielal poštou na ním v zmluve uvádzanú adresu, ale len formou obyčajnej listovej zásielky, čo však odporca poprel.

Nebolo sporné, že odporca nezaplatil poisťné za prvé poisťné obdobie (obdobie od 1.4.2013 do 1.5.2013) v celkovej výške 29,99 Eur. Keďže sa tak nestalo v lehote 3 mesiacov odo dňa jeho splatnosti (splatnosť poisťného za prvé poisťné obdobie nastala v zmysle § 796 ods. 2 Občianskeho zákonníka prvým dňom poisťného obdobia, t.j. v súdenom prípade dňom 1.4.2013, nakoľko nebolo účastníkmi dohodnuté inak), došlo podľa § 801 Občianskeho zákonníka k zániku poisťovania dňom 1.7.2013. Do zániku poisťovania má však podľa § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka navrhovateľ nárok na poisťné za dobu trvania poisťovania, ktoré predstavuje žalovanú istinu 89,97 Eura (29,99 Eur krát 3, keďže poisťovanie žalovaného trvalo 3 mesiace). Navrhovateľovi boli tiež priznané úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia návrhu. Uviedol, že dotknutú poisťnú zmluvu nepodpísala za navrhovateľa oprávnená osoba, keďže táto nebola zapísaná v registri finančných agentov a finančných poradcov. Z výpisov z registra finančných agentov a finančných poradcov vedených Národnou bankou Slovenska vyplýva, že navrhovateľ začal vykonávať činnosť ako samostatný agent od 19.3.2013, teda ak aj C. V. (ktorá zmluvu za navrhovateľa podpisovala) bola údajne jeho zamestnankyňou, tak nebola spôsobilá na uzatváranie poisťnej zmluvy, keďže jej zamestnávateľ (navrhovateľ) bol zapísaný v spomínanom registri až od 19.3.2013. Ďalej odvolateľ poukazoval na fakt, že za navrhovateľa mali zmluvu akceptovať dvaja členovia predstavenstva, resp. jeden člen predstavenstva a prokurista (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra), a nie riaditeľka Agentúry Žilina navrhovateľa. Odvolateľ tiež upriamil pozornosť na fakt, že navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie poisťného do zániku poisťovania podľa § 803 Občianskeho zákonníka, a to na základe listiny zo dňa 1.6.2014, pričom nebolo preukázané, že o tejto listine sa odporca vôbec dozvedel, keďže túto listinu prevzal dňa 16.6.2014 otec odporcu. Odporca totiž býva na inej adrese v K. T., ako je adresa jeho trvalého pobytu. Ak by aj mali byť priznané navrhovateľovi nejaké úroky z omeškania, tak len od 27.6.2014.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vo ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vysporiadať sa s jednotlivými odvolacími námietkami formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

Z obsahu predloženej zmluvy pre kapitálové životné poisťovanie uzavretej medzi účastníkmi dňa 16.3.2013 je zjavné, že táto bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, čo potvrdzuje podpis odporcu, ako aj pečiatka a podpis obchodného zástupcu navrhovateľa. Obdobne aj dodatok k uvedenej zmluve

zo dňa 16.3.2013 bol podpísaný odporcom a tiež opatrený pečiatkou navrhovateľa a podpisom sprostredkovateľa. Skutočnosť, že odporca podpísal zmluvu i jej dodatok navyše vyplýva i z vyjadrenia jeho samotného predneseného na pojednávaní dňa 29.10.2014.

Pokiaľ odvolateľ poukazoval na to, že v mene navrhovateľa mohli pri uzatváraní spornej poisťnej zmluvy konať len dvaja členovia predstavenstva, resp. člen predstavenstva a prokurista, uvedená námietka nebola dôvodná. Z ustanovenia § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť. Z uvedeného je zrejmé, že pri uzatváraní zmluvy mohla konať v mene navrhovateľa aj jeho zamestnankyňa C. V., pretože to vyplývalo z jej pracovného zaradenia na základe pracovnej zmluvy.

Ani námietka odporcu, že navrhovateľ, resp. pracovníčka, ktorá uzatvárala poisťnú zmluvu neboli zapísaní v zozname finančných agentov a finančných poradcov, nebola opodstatnená. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon sa nevzťahuje na vykonávanie činnosti podľa § 2 ods. 1, 2 a 4 finančnou inštitúciou alebo jej zamestnancami v mene a na účet tejto finančnej inštitúcie vo vzťahu k vlastným finančným službám. Podľa § 2 ods. 1 uvedeného zákona finančným sprostredkovaním je vykonávanie najmenej jednej z týchto činností: a/ predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby, uzavieranie zmluvy o poskytnutí finančnej služby a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo k zmene zmluvy o poskytnutí finančnej služby, b/ poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely uzavretia, zmeny alebo ukončenia zmluvy o poskytnutí finančnej služby, c/ spolupráca pri správe zmluvy o poskytnutí finančnej služby, ak charakter finančnej služby takú spoluprácu umožňuje, d/ spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o poskytnutí finančnej služby, najmä v súvislosti s udalosťami rozhodujúcimi pre vznik takýchto nárokov, ak charakter finančnej služby takúto spoluprácu umožňuje. Podľa § 4 písm. a/ uvedeného zákona finančnou službou je služba poskytovaná finančnou inštitúciou alebo činnosť vykonávaná finančnou inštitúciou v sektore 1. poistenia alebo zaistenia, 2. kapitálového trhu, 3. doplnkového dôchodkového sporenia, 4. prijímania vkladov, 5. poskytovania úverov a spotrebiteľských úverov.

Analýzou uvedených ustanovení dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že konanie navrhovateľa a jeho zamestnankyne v súvislosti s uzatváraním poisťnej zmluvy s odporcom nebolo regulované ustanoveniami zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Tento predpis sa na konanie navrhovateľa a jeho zamestnankyne nemohol použiť. Zamestnankyňa C. V. totiž poskytla odporcovi finančnú službu v mene navrhovateľa, ktorá situácia je pri aplikácii § 2 písm. a/ zákona č. 186/2009 Z. z. z pôsobnosti tohto zákona vylúčená.

Napokon nebola dôvodná ani argumentácia odporcu, pokiaľ ide o časový moment priznania úrokov z omeškania. Pri ich výpočte vychádzal okresný súd z ustanovenia § 801 ods. 1 a § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ mal nárok na poisťné do zániku poistenia, ktoré v danom prípade zaniklo uplynutím troch mesiacov od lehoty splatnosti poisťného za prvé poisťné obdobie, teda dňa 1.7.2013. Od nasledujúceho dňa, teda od 2.7.2013 sa odporca dostal do omeškania priamo zo zákona. Pre vznik nároku navrhovateľa na úroky z omeškania nebolo potrebné realizovať predžalobnú výzvu, resp. od jej uskutočnenia odvodzovať isté nároky. Druhostupňový súd nespochybňuje potrebu výzvy pred začatím konania, ktorá môže eventuálne pôsobiť prevenčne a zabrániť vzniku súdneho sporu, jej nedoručenie však v danom prípade nemá žiadne právne následky a nemôže znamenať nepriznanie nároku na úroky z omeškania, ako sa toho domáhal odporca. Účastník si totiž na základe uzavretej zmluvy bol vedomý svojich povinností a pokiaľ tieto neplnil, musí znášať aj s tým spojené zákonné sankcie.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné

uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov druhostupňového konania neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.